Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

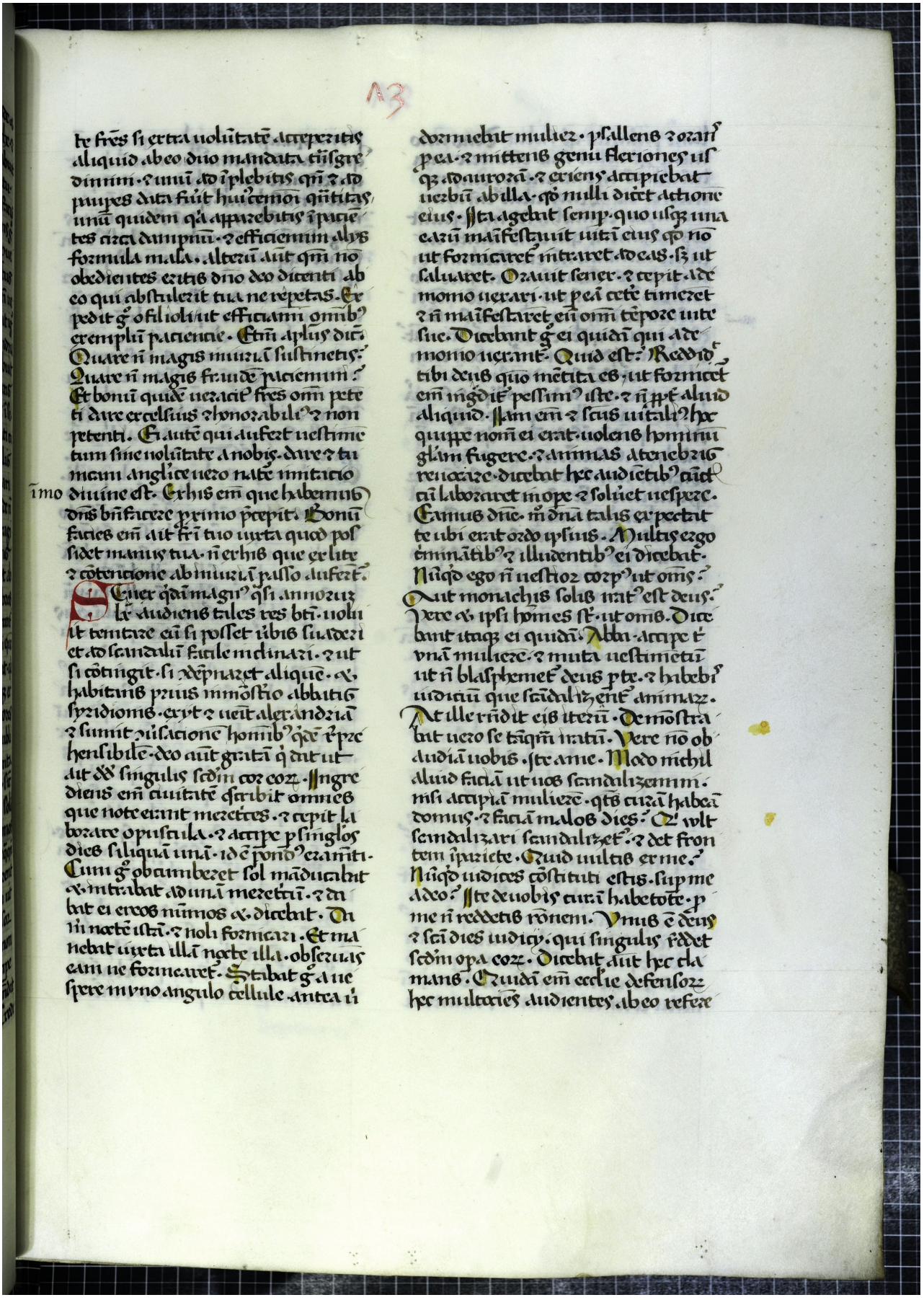

A3

te fres si certa uolūtatē acceperitis
aliquid ab eo dño mandata tūsgre
dinim. ⁊ unū ad ip̄lebitis qm̄ ⁊ ad
pauper data fiūt hui⁹ temp̄ gr̄itas
unū quidem q̄a apparebitis ip̄ucē
tes circa dampnū. ⁊ efficacissim⁹ abs
formula mala. Alterū aūt qm̄ no
obedientes certis dño deo dicenti ab
eo qui abstulerit tua ne repetas. Ex
pedit g̃ o filioli ut efficiam⁹ omn⁹
cremplū patiencie. Etm̄ aplus dic̄.
Quare n̄ magis iniuriā sustinetis?
Quare n̄ magis fraudē patiemini?
Et bonū quidē uerecūd⁹ fres om̄ pete
ti dure excelsius ⁊ honorabile ⁊ non
petenti. Et aūt qui aufert uestime
tum sine uolūtate a nobis. dure ⁊ ta
mcum anglice uero nate imitatio
ĩmo diuine est. Ex his em̄ que habem⁹ dns bñfacere primo p̄cepit. Bonū
facies em̄ aūt fri tuo iuxta quod pos
sidet manus tua. n̄ ex his que ex lite
⁊ cōtencione abiuriū pulso aufert.

Cuer qđ magn⁹ qđ si annoruz
lr̄ audiens tales res bt̄. uolu
it tentare eū si posset ubis suadere
et ad scandalū facile inclinari. ⁊ ut
si cōtingit. si repperet aliquē. ex
habitus prius in mōstrio abbatis
syridionis. erat ⁊ ueit alexandriā
⁊ summit⁹ ruisticone hom̄ qđē p̄pre
hensibile. deo aūt gratū q̄ aūt ut
aūt ex singulis sedm̄ cor cor. Ingre
diens em̄ ciuitatē scribit omnes
que note erant meretrices. ⁊ cepit la
borare opuscula. ⁊ accipe p singlos
dies siliquā unā. id ē ſolid⁹ exactiū.
Cum g̃ obambularet sol māducabat
ex. intrabat ad una meretrū. ⁊ da
bat ei ternos nūmos ex. dicebat. Da
mi nocte ista. ⁊ noli fornicari. Et ma
nebat ibi illā nocte illa. observans
eam ne fornicaret. Stabat g̃ a ne
spere in uno angulo cellule. antea ĩ
dormiebat mulier. psallens ⁊ oran⁹
pea. ⁊ mittens genu flexiones us
q; ad aurora. ⁊ erigens accipiebat
uerbū ab illa. qđ nulli dicet actione
eius. Ista agebat semp. quo usq; una
earū manifestauit uitā eius qđ no
ut fornicaret intraret ad eas. sz ut
saluaret. Orauit senex. ⁊ cepit. ade
mo uerari. ut pei cete timeret
⁊ n̄ manifestaret eā om̄ tēpore uite
sue. Dicebant g̃ ei quidā qui ade
mo uerant. Quid est? Reddid⁹
tibi deus quo mētita es; ut fornicet
em̄ ingdit pessim⁹ iste. ⁊ n̄ p̄t aliud
aliquid. Iam em̄ ⁊ spūs uitali⁹ hec
quippe nom̄ ei erat. uolens hominu
glām fugere. ⁊ animas a tenebris
reuocare. dicebat hec audientib⁹ qđ
cū laborauerit m ope ⁊ soluet uespere.
Eamus die. m̄ dnā talis ex pectat
te ubi erat ordo ipsius. Multis ergo
imm̄atib⁹ ⁊ illudentib⁹ ei dicebat.
Nūqđ ego n̄ uestior corp⁹ ut om̄s?
Aut monachis solis mat⁹ est deus?
Vere ex ipsi hom̄es sū. ut om̄s. Dice
bant itaq; ei quidā. Abba. accipe t
unā mulierē. ⁊ muta uestimetū
ut n̄ blasphemet deus p te. ⁊ habebi⁹
iudicaū que scandalizent animas.
At ille rñdit eis iterū. Demōstra
bit uero se tūqm̄ matū. Vere no ob
audiā uobis. ste a me. Malo michil
aliud facia ut nos scandalizem⁹ m.
msi accipia mulierē. qtis earā habeā
domus. ⁊ facia malos dies? Qui uolt
scandalizari scandalizet. ⁊ det fron
tem ip̄udicie. Quid multis er me?
Nūqđ iudices cōstituti estis. sup me
adeo? Iste deus uobis earū habeto te. p
me n̄ reddetis rōnem. Unus ē deus
⁊ scī dies iudicij. qui singulis rēdet
sedm̄ opa cor. Dicebat aūt hec cla
mans. Quidā em̄ eccl̄ie defensor
hec multoties audientes. ab eo recesse